

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Добрич, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, III СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя Ив. Митева

при участието на секретаря Диана Б. Кирова
като разгледа докладваното от Галя Ив. Митева Административно
наказателно дело № 20223230200494 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе следното предвид:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от И. Д. И. ЕГН ***** от гр. Г. Т., ул. „...”
№ ..., против Наказателно постановление № 22-0851-000481, издадено на
14.04.2022 г. от Началника на Сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР гр. Д.,
с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 140, ал. 1 от Закона за
движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП са
наложени административни наказания „глоба” в размер на 200 лв. и
„лишаване от право да управлява МПС” за срок от шест месеца.

С жалбата се иска наказателното постановление, като
незаконосъобразно и необосновано да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от редовно
упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата на
изложените в нея основания и излага доводи, че за да бъде ангажирана
административно наказателната отговорност на жалбоподателя е необходимо
да се установи по безспорен и категоричен начин, че същият е знаел, че
управлява лек автомобил със служебна прекратена регистрация.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, не се представлява и не
изразява становище по жалбата. В съпроводителното писмо, с което
материалите по преписката са изпратени в ДРС се моли съдът да остави
жалбата против НП без последствие и НП да бъде потвърдено.

Добричкият районен съд, като обсъди събраните по делото

доказателства, както и доводите на жалбоподателя, изложени в жалбата, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима като депозирана в законоустановения 7-дневен срок от лице притежаващо активна процесуална легитимация.

Независимо от основанията, посочени от въззивника, съдът подложи на цялостна преценка обжалваното наказателното постановление, какъвто е обхватът на въззивната проверка и констатира следното от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 26.02.2022 г. в гр. Добрич жалбоподателят управлявал моторно превозно средство – . „...“ с рег. № Докато се придвижвал по бул. „...“ след кръстовището с ул. „...“ в посока кв. „...“ бил спрян за проверка от св. М. Г. Г. и Д. С. И. – .. СПП при ОД на МВР – Добрич.

В хода на проверката полицейските служители установили, че водачът е правоспособен, но МПС било с прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП поради липса на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ /ГО/.

При установената фактическа обстановка св. Г. съставил АУАН Сер. ГА № 591302/26.02.2022 г. на водача.

С оглед наличието на данни за извършено престъпление от общ характер обаче, материалите по преписката били изпратени в РП – Добрич за образуване на досъдебно производство /ДП/.

На основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН образуваното с АУАН с. ГА № 591302/26.02.2022 г. административно-наказателно производство е било прекратено от наказващия орган.

С Постановление от 11.04.2022 г. прокурорът е отказал да образува ДП против водача, като е приел, че не е налице субективната страна на състава на престъплението по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

Представителят на държавното обвинение обаче постановил препис от постановлението да се изпрати на Началника на Сектор „ПП“ при ОД на МВР – Добрич за реализиране на административно-наказателната отговорност на нарушителя.

Въз основа на постановлението на РП – Добрич, съобразно разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН е било издадено и обжалваното наказателно постановление /НП/, което обстоятелство изрично било посочено в постановлението. С него на жалбоподателя било вменено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП му били наложени административни наказания глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца.

Горната фактическа обстановка се потвърждава от гласните доказателства, обективирани с показанията на св. М. Г. и не се оспорва от жалбоподателя, както и от събраните и приобщени към материалите по

делото писмени доказателства – Жалба с вх. № 851000-4686//20.04.2022 г.; Наказателно постановление № 22-0851-000481/14.04.2022 г.; АУАН серия ГА № 591302/26.02.2022 г.; докладна записка от М. Г. Г. от 26.02.2022 г.; Мотивирана резолюция № 22-0851-М000048/28.02.2022 г.; Справка за нарушител/водач на лицето - 3 л.; Заверено копие от ПП № 808/2022 по описа на ДРП; Справка по история на регистрация на МПС с рег. № ... – 2 л.; Обяснение от И. Д. И. от 22.03.2022 г.; Характеристика на И. Д. И. от 22.03.2022 г.; Справка за съдимост с рег. № 76841/21.03.2022 г.; Писмо с рег. № 851р-1089/18.03.2022 г.; Справка по история на регистрация на МПС с рег. № ...; Справка от проверка за сключена застраховка „ГО“ към дата 30.12.2021 г.; Писмо с изх. № 10-00-856/13.10.2022 г., ведно с уведомление по чл. 157, ал. 10 от КЗ с № 018418/09.01.2022 г.; Справка за изпратени писма от ГФ до собственици на МПС от 11.10.2022.г. – 2 л., ведно с обратна разписка, които доказателства съдът кредитира изцяло като обективни, пълни и последователни.

При гореописаната фактическа обстановка и след анализ на събраните доказателства съдът установи следното от ПРАВНА СТРАНА:

Наказателното постановление е издадено от компетентния административно-наказващ орган, съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи относно определяне на длъжностни лица от МВР да издават фишове за налагане на глоби, да съставят актове за установяване на административни нарушения, да издават наказателни постановления и да осъществяват контролна дейност по Закона за движението по пътищата, която съдът намира за ноторно известна, съдържа необходимите реквизити по чл. 57 от ЗАНН и е надлежно връчено на нарушителя.

Предвид изложеното съдът намира, че наказателното постановление е законосъобразно в процесуален аспект.

По отношение на вмененото нарушение:

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП гласи, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Не се спори от страните в хода на производството, че жалбоподателят се е движил, управлявайки процесното МПС, по път, отворен за обществено ползване. Съгласно разпоредбата на § 6 от ДР на ЗДвП „По смисъла на този закон: 1. „Път” е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците.” Съгласно разпоредбата на чл. 2 от ЗДвП „Отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. Лицата, стопанисващи пътища, които не са отворени за обществено ползване, са длъжни да ги обозначат.”

На следващо място, в хода на съдебното дирене от събраните гласни доказателства, подкрепени от писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал, се установи по безспорен и категоричен начин, че управляваното от жалбоподателя МПС не е било регистрирано по надлежния ред. Регистрацията е била прекратена на 08.02.2022 г., тъй като за автомобила не е имало сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Видно от приобщените към материалите по делото писмени доказателства – справка от сайта на Гаранционен фонд /л. 52/, за процесния автомобил е имало валидна застраховка до 07.01.2022 г.

До собственика на автомобила – С. В. Г., на 14.01.2022 г. е било изпратено Уведомление по чл. 574, ал. 10 от Кодекса за застраховането с изх. рег. № 018418/09.01.2022 г.

В конкретния случай наказаното лице не спори, че на посочените в НП дата, час и място е управлявало лек автомобил.

Спорът е дали водачът е знаел или не, че управляваното от него МПС не е било регистрирано по надлежния ред.

Настоящият съдебен състав счита, че без правно значение за субективната страна на нарушението е обстоятелството дали водачът е знаел или не за служебно извършената дерегистрация на автомобила, т. е. дали му бил известен фактът, че моторното превозно средство е с прекратена регистрация. Управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, която предвижда служебна дерегистрация на МПС от страна на службите за контрол в случаите на липса на задължителна застраховка ГО.

Жалбоподателят като водач, притежаващ СУМПС, е следвало преди да предприеме управлението на автомобила да провери дали той е с действаща регистрация. След като не го е сторил и се е движил с автомобил, който не е регистриран по надлежния ред, е длъжен да понесе отговорността за неспазване на [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#). Обстоятелството, че автомобилът е бил с поставени регистрационни табели, не освобождава водача от задължението му да се увери, че няма законоустановени пречки да управлява МПС по пътищата, отворени за обществено ползване. В случая е неприложима хипотезата на [чл. 14, ал. 1 от НК](#), във вр. [чл. 11 от ЗАНН](#), защото незнанието на факта, че управляваният автомобил е със служебно прекратена регистрация, се дължи на проявена от лицето непредпазливост под формата на небрежност. Водачът не е съзнавал и не е предвиждал настъпването на противоположния резултат, но е бил длъжен и е могъл да го предвиди, още повече, след като е управлявал автомобил чужда собственост.

Не на последно място, всеки водач на МПС е длъжен да е запознат и да спазва разпоредбите на ЗДвП и подзаконовите актове по прилагането му, които уреждат режима на обществените отношения свързани с движението по пътищата.

С оглед на това следва да се приеме, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно АНО го е санкционирал на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. В този смисъл е и константната съдебна практика – КАНД № 286/2021 г., КАНД № 41/2021 г., КАНД № 59/2021 г., КАНД № 286/2022 г., КАНД № 254/2022 г. и др., всички по описа на АдмС - Д..

Съдът приема за правилен и изводът на наказващия орган, който се основава на безспорни писмени доказателства, че с поведението си жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като е управлявал МПС, без същото да е регистрирано по надлежния ред.

По отношение на наложеното наказание:

С обжалваното наказателно постановление жалбоподателят е санкциониран за административното нарушение с наказание по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, съгласно която норма, „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер”.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че управляваното от жалбоподателя моторно превозно средство към момента на проверката не е било регистрирано по надлежния ред.

Административно-наказващият орган е определил размера на наказанията в предвидения от закона минимум, което според настоящия съдебен състав е справедливо и съответно на извършеното нарушение. Същото е от естеството да окаже достатъчно превъзпитателно въздействие както върху нарушителя, така и върху останалите членове на обществото, в изпълнение целите на административното наказание, определени в чл. 12 от ЗАНН.

Съдът счита, че конкретното нарушение не би могло да бъде квалифицирано по чл. 28 от ЗАНН с оглед значимостта на охраняваните интереси с нарушената материално правна разпоредба. Извършеното Д.ие не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. В подкрепа на този правен извод се явява обстоятелството, че охраняваните обществени отношения са свързани с осъществяване на пълен контрол на дейността, свързана с безопасността на движение на пътните превозни средства.

Въззиваемата страна не претендира направени по делото разноски. Липсват и доказателства за сторени такива, поради което, независимо от изхода на спора, разноски на въззиваемата страна не следва да се присъждат.

Така мотивиран, съдът намери, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено, поради което

и на основание чл. 63, ал. 9 от ЗАНН,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0851-000481, издадено на 14.04.2022 г. от Началника на Сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР гр. Добрич, с което на И. Д. И. ЕГН ***** от гр. Г.. Т., ул. „.....” № ... за нарушение по чл. 140, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба” в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от шест месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на Административно-процесуалния кодекс пред Административен съд – Добрич в 14 – дневен срок от уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____